

Associació Cultural Amics de la Música

un treball musical d'altura amb creadors i eminències musicals de casa

Els Amics de la Música continuem la tasca de fer música amb amistat i llibertat, cada vegada més compromesos amb la música entesa com un bé cultural per a tots, i també en la variant artística de assajar noves maneres de participació i creació. La fórmula que ha estat un èxit a sigut montar concerts dirigits pels mateixos membres músics de la banda amb un resultat que ha sorprès agradablement als auditoris. Un esforç generós dels companys directores amplament correspostos per l'entusiasme dels demés músics.

Recentment, al Juliol passat el **Centre Municipal de Majors** va acollir el **II Concert de Directors**, músics del mateix grup—músics de casa- que varen preparar assajar i dirigir cadascuna de les obres triades,

experiència que ja s'havia fet al Desembre del passat any al mateix recinte, esta vegada amb un programa molt diversificat atractiu i modern, que va ser la revelació de dos nous mestres que no hi havien protagonitzat l'anterior i que donaren un recital de saviesa musical fent-mos descobrir la música disfrutant-la i fent-la disfrutar, Sergi Cunyat mestre a l'escola i a la batuta - impressionant- i l'eminent professor de clarinet – ja alfafarenc distingit- guanyador per oposició de la plaça de clarinet a l'Orquestra de València David Martínez que va cloure el concert amb un espectacular colofó simfònic

Els, els també protagonistes, han estat Ferrán Cano, Vte. Ramón Tarazona. Arturo Puchalt , Miguel Ramos i el mateix titular Enrique Baixauli, sis companys músics instrumentals -i quan cal també directores. Una molt gratificant experiència que ens ha fet gaudir de la música amb diferents estils i que ha entusiasmat al públic.

N'hi ha que vore com impressiona a l'auditori -ens comentaven uns músics veterans de la Comarca- que s'obri el Concert i a la segona peça s'alça un senyor que estava tocant el baríton el deixa a la cadira, pren la batuta i ens dirigeix una suite simfònica, un altre deixa el clarinet i ens presenta un recull de musica moderna americana , altre deixa el saxo alt i dirigeix un pasdoble compost per ell mateix, a continuació altre el bombardí i dirigeix amb mestria una Sarsuela, altre la tuba i en fa el Danubio Azul. I tot això amb una cura i una qualitat musical seria i amb una diversitat d'estils que meravella. Admirable del tot.

Vicente-Ramón compositor del nostre Himne d'Alfatar **Un creador de música tot inspiració**

Voldríem també aprofitar aquesta oportunitat –si ens ho permeteu- per fer especial semblança, perquè s'ho mereix, del amic company i magnífic compositor V.Ramón.

La música en la família de Vicent-Ramón Tarazona ha estat des de sempre en lloc preferent, ja el seu avi "El tio Ramón el de

Villalba” va ser un gran amant de la música i de la banda del poble, fundador i puntal important en els difícils temps dels anys quaranta i cinquanta, tot un veritable aficionat de cor a la música del seu poble. El seu pare el professor Ramonet –com li deien els amics- fou també un excel·lent saxofonista fundador i membre destacat de l’Orquestra Cima així com un ferm “jefe de corda” dels saxos a la Banda d’aleshores. Tota una dinastia musical que te continuïtat amb els seus fills Vicent i Rafael.

Ell, molt precoç, Vicent-Ramón, ja de ben xicotet es va sentir vinculadíssim a la música, apenes caminava ja anava vestit de músiquet al davant de la Banda amb una bandera xicoteta, n’és una anècdota però dona la mesura del sentiment familiar per la música.

Músic de soca i arrel va ser, com a intèrpret, un trompetista de molta altura, d’una qualitat asombrosa diríem, mes tard es va decantar pel Bombardí, instrument que es el que toca a hores d’ara amb molta cura i categoria als Amics de la Música.

És increïble com, d’una manera natural, sense donar-li apenes importància, sense disposar d’una forta formació acadèmica en composició, harmonia i contrapunt - per no haver-s’hi dedicat –tant sols amb el geni reservat per als el·legits, als veritables artistes, als músics nats, ha anat creant un ramell de composicions tan inspirades, de tanta categoria i de tanta qualitat.

El 29 de Maig de 2005 en un concert a la Biblioteca Municipal es va presentar la seva obra del moment, una sèrie de treballs dedicats en gran part a gent estimada, en el que destaquen els pasdobles **Alfagar**, clar està dedicat al poble, **Benito Paredes**, **Anselmo Espasa**, **Lorena Vila**, **Francisco Burguera** i l’*Himne a Alfagar* que va ser mes tard, en solemne presentació oficial interpretat per la Banda Municipal de València, elevat a la categoria d’**Himne d’Alfagar**.

Posteriorment, i ja imbuït d’un plaer per la creació musical, ha continuat component, en aquesta ocasió una creació de caire familiar amb dedicatòria íntima, homenatjant als qui els precediren tant avantpassats com a la música, amb el pasdoble **Els meus arrels** estrenat al Centre Cultural en la celebració del Centenari. Al Centre Municipal de Majors al Juny de l’any passat es van estrenar també dos dels seus darrers treballs, dos pasdobles, “**Guardet**” dedicat a un bon amic músic, i sobre tot “**El Tio Pepe**” amb l’emoció de brindar-li’l al seu mestre, gran músic i excepcional educador de músics, el eminent autodidacta Josep Baixauli “Pablanquer” mestre d’una ampla generació de bons músics d’Alfagar.

També la seua inquietud per fer música l’ha portat a formar part de la Banda “Els Majors de l’Horta Sud” -amb alguns companys més dels Amics de la Música- un recull de músics veterans de les agrupacions de l’Horta, on abanda d’exercir d’instrumentista ha estat l’autor de l’ “Himne dels Majors” nomenat a la categoria **d’Himne de la Comarca** a instàncies de la presidència de la Federació de Bandes. Igualment amb la seua innigualable destresa i inspiració en poc de temps ha compost un nou pasdoble, esta vegada dedicat al president dels Majors **Fernando Miras**.

Vicent-Ramón es una persona senzilla i afable en lo personal, i en quan a la música el distingís espectacularment una capacitat de creació musical d’una inspiració sorprenent, construint temes melòdics força harmoniosos, de gran entitat i el que es més difícil, d’una manera quasi màgica pel que diem de la seva minsa formació tècnica, ell els estructura, harmonitza i dóna forma a partitura i particions. Tota una mostra de geni, de saviesa i d’intel·ligència natural.

De segur que en un futur immediat i també amb llarga trajectòria ens regalarà amb més i més de bona música. Per molts any mestre.

Hilari Gascó
Coordinador Amics de la Música

<http://amicsdelamusica.alfagar.com>